

opusdei.org

Rozjímání v době karantény z 3. 4. 2020 Prelát: V jednotě při Poslední večeři

Uveřejňujeme první audio z cyklu čtyř nahrávek, ve kterých Mons. Fernando Ocáriz rozjímá o Umučení Páně.

03.04.2020

**Audio a přepis rozjímání Mons.
Fernando Ocáriz: V jednotě při
Poslední večeři**

ROZJÍMÁNÍ NA SVATÝ TÝDEN

Březen 2020

ČÁST I

Jsme již blízko Svatého týdne a začínáme samovolně rozjímat o utrpení, smrti a zmrtvýchvstání Pána, ústředních momentech dějin, které osvětlují naši víru a náš život.

Zde v Římě je snadné procházet v modlitbě každou zemi, každým centrem Díla, vašimi domovy a zvláště místy, kde jsou lidé uvězněni doma kvůli pandemii koronaviru.

V myšlenkách a v modlitbě jsem především u všech nemocných a u těch, kdo se o ně starají. V těchto chvílích můžeme doprovázet Pána v utrpení z nemocničního lůžka nebo z našich domovů. Kříž je tajemství, ale pokud ho jako Kristus a s Kristem obejmeme, stane se pro nás světlem a silou, kterou budeme moci předávat dál.

Všichni doufáme a modlíme se za to, aby tato pandemie skončila. Za daných okolností nám zvláště pomůže oživit víru v Boží lásku k nám a odpovědět na ni službou ostatním.

Jak jsem před nedávnem připomněl v dopise, společenství svatých nás vede k tomu, abychom byli všímaví k potřebám druhých, protože doopravdy můžeme se sv. Pavlem říct, že „trpí-li jeden úd, trpí s ním všechny ostatní údy“ (1Kor 12,26). Pane, Matko naše, pomozte, aby tomu tak bylo.

Předminulou neděli papež řekl: „Na virovou pandemii chceme odpovědět všeobecností modlitby, soucitu a laskavosti. Zůstaňme sjednoceni. Dejme pocítit svojí blízkost těm nejosamocenějším a nejvíce zkoušeným lidem.“ Modleme se za lidi zasažené koronavirem. Modleme se také za to, aby sociální a

ekonomický dopad této krize byl pokud možno co nejmírnější.

Mysleme na všechny rodiny, které si dělají starosti o svou budoucnost, na zneklidněné pracující lidi, na obavy podnikatelů. Bude zapotřebí jednota, naděje, velkorysost a obět.

Pán nám při Poslední večeři řekl: „Ve světě budete mít soužení. Ale buďte dobré mysli. Já jsem přemohl svět.“ S důvěrou se tedy připravujeme na Velikonoční triduum, které se tento rok bude v mnoha zemích slavit v prázdných kostelích, které však věřící naplní v duchu a v srdci a budou obřady sledovat prostřednictvím sdělovacích prostředků. Pán přemohl svět, nic a nikdo nás nemůže zastrašit, ba co víc, jeho vítězství nás povzbuzuje k tomu, abychom se opět s důvěrou pustili do boje.

Zatímco se blížíme k Zelenému čtvrtku, kdy budeme slavit

ustanovení eucharistie, můžeme se zaposlouchat do jímavých slov Pána Ježíše v evangeliu sv. Jana:

„Bylo před velikonočními svátky. Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, kdy měl přejít z tohoto světa k Otci. A protože miloval svoje, kteří byli ve světě, projevil jim lásku až do krajnosti“ (Jan 13,1).

Představme si, že jsme v Jeruzalémě ve Večeřadle a jsme svědky toho, jak nám Pán projevuje svou velikou lásku.

Náš Bůh je vždy nablízku, ale v eucharistii se nám odevzdává se svým tělem, se svou krví, se svou duší a se svým božstvím. Nikdo není z jeho lásky vyloučen. Ježíš nás miloval „až do krajnosti“.

Ve své lásce dovedené až do krajnosti chtěl na sebe Pán vzít hříchy celého lidstva, aby znovu obnovil naše přátelství s Bohem Otcem.

Na Zelený čtvrtek si připomeneme okamžik, kdy Pán ustanovil eucharistii, svátostnou oběť našeho vykoupení. V tento den je pro mnoho křesťanů tradicí projevovat různým způsobem svou úctu a lásku k svátostnému Ježíši.

Letošní Zelený čtvrtek má však jiný nádech. Všichni bychom rádi bděli v modlitbách před Nejsvětější svátostí... Zvláště ti z vás, kteří již delší dobu nemůžete přijímat Pána v eucharistii, ho můžete přijímat alespoň duchovně s jistotou, že Pán je s vámi.

Nacházíme se v ojedinělé a odlišné situaci, v níž můžeme s pomocí Boží novým způsobem růst v lásce k eucharistickému Ježíši a ke mši svaté.

Ježíši, chceme si připomenout každé svaté přijímání, v němž jsme tě přijali, a poděkovat ti za ně. Víme, že jsi stále s námi, ale chybí nám tvá svátostná přítomnost, a proto o to víc

toužíme po tom, abychom tě mohli opět co nejdříve přijmout.

Sv. Josemaría naučil tisíce lidí modlitbu, kterou mu předal jeden piaristický mnich: „Chtěl bych tě, Pane, přijmout s takovou čistotou, pokorou a oddaností, s jakou tě přijala tvoje Nejsvětější Matka, s duchem a horlivostí svatých.“

Tato modlitba nám může dobře posloužit jako příprava na Zelený čtvrtek. Říkejme s láskou: „Chtěl bych tě, Pane, přijmout s takovou čistotou, pokorou a oddaností, s jakou tě přijala tvoje Nejsvětější Matka, s duchem a horlivostí svatých.“

Účast na eucharistické oběti není jen vzpomínkou na něco, co stalo v minulosti; mše svatá je svátostné zpřítomnění kalvárské oběti, Pánovy oběti předjaté při Poslední večeři. „To konejte na mou památku“ (Lk 22,19).

Sv. Jan Pavel II. napsal, že oběť kříže „je natolik rozhodující pro spásu lidského pokolení, že Ježíš Kristus ji dovršil a vrátil se k Otci teprve poté, co nám zanechal způsob, jak se na ní podílet, jako kdybychom při ní byli přítomni“.

Církev při každém slavení eucharistie svátostným způsobem zpřítomňuje utrpení a smrt Krista. Žádná mše není „soukromá“. Každá mše je „všeobecná“, protože každá mše je Kristova a s Kristem je přítomno i jeho tělo, to je církev. A církev je každý pokřtěný: každý z nás je církví.

I když tedy nemáte možnost být na mši svaté, buďte si jisti, že pokaždé, když kněz slaví eucharistii bez účasti lidu, jsme tam všichni přítomni. Jak vysvětloval sv. Josemaría: „Když sloužím mši svatou a je u toho přítomen jen ministrant, je tam přítomen i lid. Vnímám vedle sebe

všechny katolíky, všechny věřící a také ty, kteří nevěří. Jsou přítomni všichni tvorové Boží – zem, nebe, moře, zvířata a rostliny – a celé stvoření vzdává slávu Bohu.“¹

Mějte velkou důvěru v sílu, která k nám ke všem – i k těm, kteří nemohou být přítomni – proudí ze slavení eucharistie. My kněží chceme vnášet do každé mše svaté všechny své bratry a sestry, všechny své příbuzné a přátele, celou církev, celé lidstvo a zvláště pak nemocné a osamělé.

Děkujeme ti, Pane, za eucharistii a za mši svatou. Vybavujeme si scénu se Svatým otcem stojícím na kolonádě (*colonnato*) Svatopetrského náměstí, jak žehná lidstvu monstrancí.

Děkujeme ti za eucharistii, Pane. A děkujeme také za kněžství, které zpřítomňuje tvou lásku v čase. Modleme se hodně za kněze.

¹ Homilie „Knězem navěky“

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
rozjimani-v-dobe-karanteny-z-3-4-2020-
prelat-v-jednote-pri-posledni-veceri/](https://opusdei.org/cs-cz/article/rozjimani-v-dobe-karanteny-z-3-4-2020-prelat-v-jednote-pri-posledni-veceri/)
(02.04.2026)